

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 6-A DUPĂ PAȘTI
(Vinecarea orbului din naștere)

SF. IER. CHIRIL,
ARHIEPISCOPUL ALEXANDRIEI

„A răspuns omul și le-a zis:
Tocmai în aceasta stă minunea:
că voi nu știți de unde este, iar El
mi-a deschis ochii. Și noi știm
că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși;
dar, dacă este cineva
cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui,
pe acela îl ascultă. Din veac nu s-a auzit
să fi deschis cineva
ochii unui orb din naștere.
Dacă n-ar fi Acesta de la Dumnezeu,
n-ar putea să facă nimic. Au răspuns
și i-au zis: În păcate te-ai născut tot
și tu ne înveți pe noi?
Și l-au dat afară.” (Ioan 9, 30-34)

**SĂ VEZI
ȘI SĂ ÎNȚELEGI CE VEZI**

Fragmentul de mai sus, preluat din pericopa evanghelică în care se povestește vindecarea unui „orb din naștere” (Ioan 9, 1-38), care s-a citit astăzi la Sfânta Liturghie, arată cât de importantă este vederea duhovnicească sau vederea înțelegătoare. Omul care primește în dar vederea, prin tină (noroi), din partea Mântuitorului Hristos, nu este doar beneficiarul unor ochi noi („orb din naștere” însemnând o infirmitate, că persoana respectivă nu avea ochii formați), ci primește și o înțelegere duhovnicească, la care fariseii nu reușesc să ajungă.

Orbul din Evanghelie nu văzuse niciodată. El este un anonim. Dar întâlnirea cu Hristos face „ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu” (Ioan 9, 3). Relatarea pe larg a minunii și a celor întâmplate după aceasta ne arată faptul că vederea simplă, fizică, nu este niciodată de ajuns. Sfântul Apostol Pavel le spune corintenilor: „Nu privim noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd, fiindcă cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice.” (II Corinteni 4, 18) Realitățile înconjurătoare trebuie nu doar

văzute, ci și contemplate, nu doar sesizate prin simțuri, ci și înțelese.

Înțelegerea duhovnicească sau „privirea înțelegătoare”, cum este numită de multe ori de părinții duhovnicești, are două mari caracteristici: se ajunge la ea mai bine dacă păstrăm distanța și ea nu este posibilă fără Hristos. Dacă suntem prea aproape de un obiect, suntem copleșiți, prin simțuri la început, de prezența lui. Atunci spunem că inima noastră este acaparată sau lipită de obiectul respectiv. Atunci devenim opaci față de sensul lucrurilor, devenim „orbi” și ne lipsește înțelegerea. Mântuitorul Hristos folosește această imagine când avertizează că „unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta” (Matei 6, 21). Apoi, doar „întâlnirea” cu Hristos ne oferă înțelegerea duhovnicească, profundă și adevărată a lucrurilor. Toate sunt darul lui Dumnezeu și prin ele suntem chemați să-L slăvim pe Creator.

Pasajul citat din pericopa evanghelică de astăzi ne arată cât de orbi au fost fariseii: vedeau clar ceea ce se întâmpla, dar nu erau capabili să înțeleagă. Inima lor era împietrită de ura pe care o aveau

față de Hristos. Și atunci sunt lipsiți de înțelegerea a ceea ce văd. Dumnezeu a avertizat cât de gravă este lipsa de înțelegere prin prorocul Isaia: „Du-te și spune poporului acestuia: Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege și, uitându-vă, vă veți uita, dar nu veți vedea. Că s-a învârtosât inima poporului acestuia și cu urechile sale greu a auzit și ochii săi i-a închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă la Mine și să-l vindec.” Iar urmarea lipsei de înțelegere duhovnicească este pustiirea.

Mântuirea pe care Hristos o aduce celor care cred în El înseamnă o reclădire a lumii pe un fundament duhovnicesc. Toată viața noastră este presărată de ocazii și lucruri prin care Dumnezeu ne cheamă către El. A vedea lucrul și a înțelege chemarea este un pas pe care nu-l abandonăm niciodată, ci îl facem din nou și din nou, sprijinindu-ne pe „piatra cea din capul unghiului” care este Hristos și învățătura despre Învierea lui din morți.

Hristos a înviat! ❀

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

El S-a arătat ca Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul Dumnezeului Celui viu. Din iubire pentru voi, El S-a pogorât din cer și a venit pe pământ, luând haina trupească, a fost prins de dragul vostru, întemnițatilor, a suferit sudoare și îngheț, a îndurat foame și sete, Și-a dat fața ca să fie scuipată și trupul Său ca să fie bătut în cuie pe Cruce, S-a așezat în mormânt ca leș, a coborât în iad ca să strice o închisoare mai rea decât viața aceasta, care vă aștepta pe voi după plecarea din trup - și toate astea pentru a vă mântui pe voi din murdăria păcatului, și v-a așezat pe picioarele voastre. El a înviat din morți, ca prin aceasta să vă dea aripi pentru zborul la cer, și în cele din urmă S-a înălțat la cer pentru a vă deschide calea și a vă duce în locașul îngerilor.

Nu trebuie acum să oftați cu cutremur și groază ca Împăratul David, nici nu trebuie să doriți aripi de porumbel, căci a venit Vulturul, și a arătat și despărțit drumul în două. Voi trebuie numai să creșteți aripile duhovnicești care vi s-au dat la botez întru numele Lui, și să doriți cu toată tăria să vă urcați acolo unde S-a urcat El. El a făcut nouăzeci și nouă la sută din tot ceea ce vă trebuie pentru mântuirea voastră; (Oare) nu vă veți osteni să faceți unu la sută cât a rămas pentru mântuirea voastră, și aceasta când vouă vi se va da cu bogăție intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos (II Petru 1, 11)?

Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Ce despărțire de pământ măreață și emoționantă! De pe Muntele Măslinilor, de sub care fusese adus iarăși la viața aceasta vremelnică, Domnul cel Înviat S-a înălțat spre înălțimile nesfârșite ale vieții veșnice. El nu S-a înălțat la stele, ci deasupra lor; El nu S-a înălțat la îngeri, ci deasupra lor; nu la puterile cerești, ci deasupra lor; deasupra tuturor cetelor nemuritoare, cerești, deasupra tuturor sălașurilor cerești ale îngerilor și ale celor drepti; sus, mult mai sus de ochii heruvimilor, chiar către tronul Tatălui ceresc, către altarul tainic al Sfintei și de Viață Dătătoarei Treimi.

Măsura acestor înălțimi nu există în

lumea zidită; poate că singurul lucru cu care se poate asemana în direcția opusă stă în adâncurile în care l-a aruncat mândria pe Lucifer, cel lepădat de Dumnezeu; sunt adâncimile în care Lucifer a dorit să arunce întreaga omenire. Domnul Iisus ne-a mântuit din această stricăciune fără de sfârșit și, în locul adâncimilor acestei prăpăstii, El ne-a ridicat pe noi la înălțimile Dumnezeiești ale cerului. El ne-a înviat pe noi pentru două pricini: mai întâi, pentru că El a înviat ca om în trup, așa cum suntem noi; și în al doilea rând, pentru că El nu a înviat pentru El ci pentru noi, ca să ne deschidă calea spre pacea cu Dumnezeu. Înălțându-Se în trupul Său cel înviat, pe care oamenii l-au ucis și l-au îngropat în mormânt, El a binecuvântat cu mâinile care purtau rănilor cuielei. O, Doamne prea binecuvântate, cât de mare este mila Ta! Istoria venirii Tale în lume a început cu binecuvântare și se sfârșește cu binecuvântare. Vestind venirea Ta în lume, Arhanghelul Gavriil a intrat la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu cu cuvintele: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har... Binecuvântată ești tu între femei!” (Luca 1, 28). Și acum, când Tu îți iei rămas bun de la cei care Te-au primit pe Tine, Tu îți întinzi mâinile binecuvântându-i îmbelșugat. O, Preabinecuvântatul între oameni! O, Izvorule haric de binecuvântări! Binecuvântează-ne și pe noi, așa cum i-ai binecuvântat pe Apostolii Tăi! ❖

Sfântul Nicolae Velimirovici

De Ziua Eroilor

La sărbătoarea Înălțării Domnului și Ziua Eroilor de joi, 13 iunie 2024, după Sfânta Liturghie, vor fi oficiate slujbe de pomenire a eroilor neamului românesc în toate catedralele, bisericile, mănăstirile, cimitirele, troițele și monumentele închinat acestora din țară și străinătate. Apoi, la ora 12.00, clopotele bisericilor ortodoxe vor fi trase în semn de recunoștință față de eroii care s-au jertfit pentru neam, credință și țară.

Pomenirea eroilor neamului românesc la praznicul „Înălțării Domnului” a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1920. Această decizie a fost consfințită ulterior prin alte două hotărâri sinodale din anii 1999 și 2001 prin care această zi a fost proclamată sărbătoare națională bisericească. Prin legea 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război cea de-a patruzecă zi de la Sfintele Paști, sărbătoarea Înălțării Mântuitorului Iisus Hristos, a fost proclamată Ziua Eroilor, ca sărbătoare națională a poporului român.

La fiecare Sfântă Liturghie săvârșită în bisericile ortodoxe sunt pomeniți eroii, ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței creștine, pentru întregirea neamului, libertatea și demnitatea poporului român. ❖

Un suflet cald, blând și generos

DOAMNA ELENA MATEESCU

Continuăm să vă prezentăm în paginile ziarului parohiei chipuri de creștini adevărați care au susținut activitatea bisericii Șerban Vodă.

Munca Doamnei Elena Mateescu o putem găsi la zidirea bisericii, la împodobirea ei cu pictură, la construirea Centrului Social și, nu în ultimul rând, la ajutorarea celor săraci.

Era o femeie sinceră, curată, frumoasă la chip și la suflet. Era prezentă deseori în biserică la Sfânta Liturghie. Viața dânsai a fost strâns legată de viața Bisericii. Până în ultima clipă s-a spovedit și s-a împărtășit, pregătindu-se pentru ceasul întâlnirii cu Dumnezeu. Iubea cultul divin public, citea din Sfintele Scripturi, cunoștea învățătura de credință ortodoxă. Avea o mulțime de prietene pe care le ținea lângă dânsa și le învăța taina credinței.

Am călătorit împreună la locurile sfinte din Israel, Sinai și Egipt, am ocolit cu dânsa Sfântul Munte Athos, am călătorit pe urmele sfinților la Atena și Patras, am ajuns la Bari, Roma și Veneția. Am făcut împreună turul Bisericilor Apocalipsei, vizitând Pergamul, Tiatira sau Filadelfia. Am fost la Efes și Milet unde am văzut vestigii

istorice care ne vorbesc de viața Bisericii primare.

A iubit mult țara noastră, adesea călătoream pe Valea Jiului, pe Valea Oltului, în Maramureș, pe Valea Bistriței sau în Bucovina.

Mi-aduc aminte că, în blocul în care locuia, era cunoscută și iubită de toți. Era generoasă, discretă, o conștiință vie pe care s-a sprijinit biserica. Și pentru că a avut o copilărie zbuciumată și o adolescență umbră de cel de-al doilea război mondial, Dumnezeu i-a binecuvântat viața cu multe daruri, dar mai ales cu o fiică, pe care a iubit-o nespus și pentru care s-a jertfit.

A plecat dintre noi în ajunul Bobotezei din anul 2018, la vârsta de 92 de ani, discret, așa cum a și trăit, având conștiința că și-a făcut datoria față de toți: față de semenii și față de Dumnezeu și Biserică. Drept recunoștință, biserica noastră îi păstrează numele în rândul ctitorilor, alături de alți vrednici credincioși ai parohiei noastre. ✦

Părintele Dinu

La loc de cinste între femeile care au sprijinit activitățile bisericii noastre o găsim pe Doamna Elena Mateescu.

O mulțime de amintiri mă năpădesc atunci când mă gândesc la dânsa. Femeie credincioasă, cu nume bun, care a sprijinit activitatea misionară, social-filantropică din parohie și care mai ales a ajutat biserica la ceasul înnoirii.

Ziua Eroilor și monumentele dedicate lor

Cultul eroilor înseamnă întoarcerea, cu smerenie și recunoștință, către rădăcinile însângerate ale națiunii noastre. Poporul român a cinstit cu respect jertfa înaintașilor, prin pomenirea la Sfânta Liturghie, ridicarea de troițe, biserici și mausolee. Ziua Eroilor, stabilită prin lege de sărbătoarea Înălțării Domnului, arată împletirea identității naționale cu Ortodoxia creștină. Prin jertfa lor, eroii și-au câștigat un loc în memoria noastră și în cer.

In anii Primului Război Mondial, pierderile de vieți omenesti au fost nemaîntâlnite, peste 800.000 de militari și civili. De aceea, pentru supraviețuitori s-a impus ca o datorie morală comemorarea, în fiecare an, a celor care au murit pe câmpurile de luptă. La nivel de națiuni, acest lucru a fost prevăzut prin Tratatul de la Versailles. Documentul, semnat de fostele țări beligerante, prevedea și obligativitatea întreținerii mormintelor ostașilor îngropați pe teritoriile statelor respective, precum și a operelor comemorative de război dedicate acestora. Concretizarea prevederilor Tratatului s-a realizat prin Decretul-lege nr. 1693/4 mai 1920. Acesta stabilea ca Ziua Eroilor să fie celebrată cu prilejul sărbătorii Înălțării Domnului Iisus Hristos. Astfel, Înălțarea Domnului a fost decretată sărbătoare națională a poporului român.

Un rol important l-a avut atunci Societatea „Mormintelor Eroilor Căzuți în Război” (înființată în 1919) și transformată ulterior,

în 1927, în Societatea „Cultul Eroilor”. Cu ajutorul acestei organizații, aflată sub înaltul patronaj al reginei Maria, în anul 1923 s-a inaugurat Mormântul Ostașului Necunoscut, amplasat inițial în fața Muzeului Militar Național din Parcul Carol, din București.

Societatea „Cultul Eroilor” a avut o activitate bogată. În perioada interbelică au fost construite numeroase monumente și plăci comemorative în multe localități ale țării. Din anul 1940, societatea și-a schimbat numele în „Așezământul Național Regina Maria”. Conjuncturile istorice au făcut, însă, ca situația să se schimbe. Prin decretul nr. 71/1948, din rațiuni politice, Ziua Eroilor a fost stabilită la data de 9 mai, abrogându-se, astfel, toate prevederile anterioare. Începând cu 1990, conducerea Ministerului Apărării Naționale a declanșat o amplă acțiune reparatorie de reintroducere în armată a valoroaselor tradiții militare românești. Tot din acest an, Ziua Eroilor s-a sărbătorit din nou de Înălțarea Domnului.

În anul 1995, a fost adoptată Legea nr. 48 privind proclamarea Zilei Eroilor, iar prin Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război se prevedea cinstirea Zilei Eroilor cu prilejul sărbătorii Înălțării Domnului Iisus Hristos.

Monumente ridicate în cinstea eroilor

Este meritul monarhiei și a elitei românești de a se fi îngrijit de ridicarea unor monumente mărețe, care să păstreze vie amintirea celor care cu prețul vieții n-au lăsat România să fie nimicită sau să fie loc de odihnă pentru miile de ostași căzuți la datorie. Dacă domnitorii altor vremuri ridicau biserici și mănăstiri

după luptele de apărare a țării de cotorpitori, mulțumind astfel lui Dumnezeu pentru purtarea Sa de grijă, după Războiul de Independență s-a propus construirea unei „Catedrale a Mântuirii Neamului”. Ea nu s-a realizat nici în secolul XX. Dar au fost ridicate mausolee, un Arc de Triumf, o Cruce a Eroilor pe Caraiman, s-au îngrijit mormintele eroilor, s-au ridicat monumente sau măcar o placă comemorativă în zeci de localități din țară atât după Primul cât și după al Doilea Război Mondial.

Arcul de Triumf

Nu este primul monument de acest gen ridicat în capitala României, el fiind precedat de câteva construcții provizorii cu semnificații asemănătoare, care au marcat, succesiv, victoria României în Războiul de Independență (1878), jubileul celor 40 ani de domnie ai regelui Carol I (1906) și revenirea familiei regale române din exilul de la Iași (1918). Fără a intra în istoricul construirii acestui monument, vom reda doar două inscripții care se găsesc pe el și la care merită să luăm aminte: „După secole de suferințe creștinește îndurate și lupte grele pentru păstrarea ființei naționale, după apărarea plină de sacrificii a civilizației umane se îndeplini dreptatea și pentru poporul român prin sabia Regelui Ferdinand cu ajutorul întregii națiuni și gândul Reginei Maria” și „Liberator de neam și întregitor de hotare prin virtutea ostașilor săi vrednici urmași ai eroilor creștinătății Ferdinand Domn și Rege al românilor și-a făcut intrarea la 16 octombrie 1922 în cetatea sa de scaun a Bucureștilor după încoronarea la Alba-Iulia”.

Crucea Eroilor Neamului de pe Caraiman

A fost construită între anii 1926-1928, pentru a cinsti memoria eroilor ceferiști căzuți la datorie în Primul Război Mondial în luptele împotriva armatelor Puterilor Centrale, la inițiativa Reginei Maria și a Regelui Ferdinand I al României, cu scopul de a fi văzută de la o distanță cât mai mare. Pentru construcția monumentului s-a ales vârful secundar al Caraimanului (2291 m), deoarece, dacă s-ar fi construit monumentul pe vârful principal (2325 m), Crucea nu ar mai fi fost vizibilă decât din apropiere, de pe platou. Acest monument a fost înscris în Cartea Recordurilor ca fiind cea mai înaltă cruce din lume amplasată pe un vârf montan.

Mausoleul de la Mărășești

Este cel mai important monument dedicat eroilor, construit între anii 1923-1938 chiar pe locul pe care s-a dat cea mai importantă bătălie din Primul Război Mondial, într-un moment în care pierduserăm Muntenia și apăram cu greu Moldova. Aici se retrăseseră mulți români, iar la Iași stătea familia regală. 6 august 1917 este data începerii unei ofensive împotriva germanilor alături de trupele ruse. Cu pierderi de peste 21.000 de soldați și 480 ofițeri, victoria de la Mărășești a schimbat soarta războiului. Ideea construirii acestui monument a fost a Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor din România. Comitetul care a preluat acest proiect l-a avut ca președinte onorific pe Mitropolitul Moldovei Pimen, iar unul dintre membrii era chiar Nicolae Iorga. S-a hotărât ridicarea unei impozante Biserici a Neamului, care să servească drept mausoleu și loc de închinăciune pentru cei veniți să-și aducă omagiile lor soldaților și ofițerilor uciși în timpul celor 3 bătălii crâncene din 1917. Concursul de proiecte a fost câștigat de arhitecții Constantin Pomponiu și George Cristinel care au propus o catedrală cu înălțimea de 45 m. Considerată mult prea costisitoare, a fost reproiectată, iar monumentul va semăna cu cel de la Adamclisi. Corpul central are o cupolă în trepte terminată cu o cruce de piatră. Adăpostește sarcofagul Generalului Eremia Grigorescu și rămășițele a peste 5.000 de ostași. Două zile mari pot fi socotite ca zile de hram pentru acest loc de reculegere și închinăciune pentru eroi: 6 august – ziua atacului de la Mărășești (Schimbarea la Față) și ziua Înălțării, în care se comemorează Ziua Eroilor.

Mausoleul de la Mateiaș

La 11 km de Câmpulung Muscel se află Mausoleul de la Valea Mare-Pravăț. Ridicat între anii 1928 și 1935 de către

constructorul De Nicolo, după proiectul arhitectului Dumitru Ionescu Berechet, mausoleul din calcar de Albeli este compus din două corpuri: primul, orizontal, adăpostește osuarul, și are plăci de marmură cu numele militarilor căzuți la datorie; al doilea, vertical, are forma unui turn cu foișor în spirală. Aici sunt depuse în 31 de cripte osemintele a peste 2.300 de militari români. Pictura inițială era a Olgăi Greceanu. În perioada 1980-1984 s-a construit o terasă de paradă, impozante scări de acces, camere muzeale și un basorelief executat de sculptorul Adrian Radu din Câmpulung.

Catedrala Mântuirii Neamului

Ca un arc peste timp, în anul 2018, când s-a sărbătorit Centenarul Marii Uniri, a fost sfințită Catedrala Mântuirii Neamului. Catedrala Națională este închinată eroilor neamului din toate timpurile și credinței strămoșești, având hramurile „Înălțarea Domnului” și „Sf. Ap. Andrei”. Să mai spunem că la slujba de sfințire a Catedralei Naționale din 25 noiembrie 2018, în piciorul Sfintei Mese din Altar, pe lângă moaștele Sf. Domnitor Martir Constantin Brâncoveanu și ale Sf. Mucenici de la Niculițel a fost așezată și o listă cu 350.000 de nume ale tuturor eroilor români cunoscuți. Numele acestora au fost puse la dispoziție de către Ministerul Apărării Naționale, la solicitarea Patriarhiei Române. Cele 1684 de pagini ale secțiunii cuprind numele, prenumele, funcția și războiul în care „s-au jertfit, de-a lungul istoriei noastre, pentru apărarea patriei și a credinței ortodoxe strămoșești, pentru libertatea și demnitatea poporului român”.

„Neamul este etern prin cultul eroilor”, spunea marele istoric Nicolae Iorga. Iar cunoașterea și cinstirea trecutului ne ajută să ne construim un viitor mai bun. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 9-16 Iunie 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 09.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Paști (Vindecarea orbului din naștere) Utrenia, Sf. Liturghie
Marti 11.06	08 ⁰⁰ -10 ³⁰	Sf. Ier. Luca, arhiepiscopul Crimeei – Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 12.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 13.06	08 ⁰⁰ -12 ³⁰	(†) Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor) – Utrenia, Sf. Liturghie
Vineri 14.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 15.06	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 16.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 7-a după Paști (a Sf. Părinți de la Sinodul I Ecumenic) Utrenia, Sf. Liturghie